

Kispest, 1921. október 4. – Budapest, 1988. április 22.

Munkáscsaládból származott, apja cipész volt. Eredetileg hat elemi iskolát végzett, szakképzettsége szerszámköszörűs. A Telefongyárban, a Weiss Manfréd-féle hadiüzemben, a Danuviában és a Gammában dolgozott 1942 végéig, de nem a szakmájában, hanem mint kőműves. A munkásmozgalomba 1936-ban kapcsolódott be szociáldemokrata ifjúmunkásként. 1942-ben az első félévet a Margit körúti börtönben töltötte munkásmozgalmi szervezkedés miatt. 1942 októberétől Debrecenben, Nyíregyházán, Kassán és Aradon frontszolgálatos katona volt. 1944. november 3-án megszökött, és Kőbányán többedmagával partizáncsoportot szervezett. A Vörös Hadsereg megjelenéséig több partizánakcióban vett részt. A front elvonulása után az MKP központjában, a szervezési osztályon dolgozott. A kommunista párt 1945. május 1-jén Sopronba küldte megyei titkárnak. Az 1945. június 24-én megtartott választói gyűlésen delegálták képviselőnek az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. Első vidéki állomáshelyéről, Sopronból 1945. decemberben Veszprémbe irányították megyei titkárnak. 1947. januártól Baranya megyében a pártbizottság szervezőtitkára. A pártegyesítés utáni évben, 1948–1949-ben az MDP KV szervezési osztályán dolgozott. 1949 és 1951 között a MÁV politikai osztályát vezette. Ezt a feladatát egészen 1959. június 15-ig látta el. Az ötvenes években közgazdasági technikumot, katonai akadémiát – őrnagyi rangot kapott – és egyéves pártiskolát végzett. Az állami apparátusból 1959-ben átkerült a gazdasági életbe, az Angyalföldi Textilgépkatrész Gyár igazgatójává nevezték ki. Később az Irodagéptechnika Vállalat igazgatója volt, innen ment nyugdíjba 1972. júliusban.